

KIDDI

á bíladögum

Bíladagar á Akureyri

[Hlusta á söguna](#)

Bílahátíðin

Kiddi, talandi rafbíllinn, iðaði af spenningi þegar hann ók inn í Akureyrarbæ. Göturnar voru líflega skreyttar með litríkum bílum og loftið fylltist af suðandi vélarhljóði. Þetta var dagurinn, stóra bílahátíðin, "Bíladagar á Akureyri."

Kiddi leit í kringum sig, undrandi. Þarna voru flottir sportbílar sem glömpuðu í sólarljósinu, fornbílar sem stáðu af tímalausum glæsileika og traustir jeppar tilbúnir í öll ævintýri. Þetta var

samansafn bíla af öllum stærðum og gerðum sem hver hafði sína sögu að segja.

Þegar Kiddi flakkaði í gegnum bíla fjöldann sá hann hóp af gömlum bílum sem voru að deila sögum frá dýrðardögum sínum. Forvitnin vaknaði hjá Kidda og hann ók ákafur til þeirra, fús til að læra af visku þeirra.

Þarna var Robbi, mikið ryðgaður pallbíll en með vél fulla af minningum. Hann sagði frá sínum dögum þegar hann var á sveitabæ, þar bar hann heybagga og mjólkurbrúsa.

Við hlið Robba var Sprettur, sportlegur bíll sem einu sinni keppti á kappakstursbrautum. Með blik í framljósum sagði Sprettur frá spennandi sigrum og hraðametum.

Og svo var það Guðmundur, virðulegur fólkubíll sem hafði orðið vitni að áratuga bílasögu. Guðmundur talaði um einfaldari tíma, fjölskylduferðalög og gleðina við að keyra eftir opnum vegum.

Kiddi hlustaði af athygli. Hann dáðist að reynslu þeirra og visku og áttaði sig á því að það var margt að læra af eldri bílunum. Sögur þeirra veittu honum innblástur og sjálfstraust.

Þegar leið á daginn fann Kiddi sig vel í fjöri hátíðarinnar. Hann horfði á spennandi kappakstur, dáðist að sköpunargáfu sérsniðinna bíla og tók jafnvel þátt í vinalegum bíltúr.

Í lok dags hafði Kiddi bundið vináttuböndum við Robba, Sprett og Guðmund. Með stuðningi þeirra fannst Kiddi vera tilbúinn að takast á við þær áskoranir sem framundan voru.

Þegar sólin settist kvaddi Kiddi nýju vini sína og lofaði að snúa aftur daginn eftir til að heyra fleiri sögur. Hann ók í burtu með fullt vélarrúm af gleði og innblæstri.

Kappaksturinn mikli

Daginn eftir vaknaði Kiddi fullhlaðinn. Hann gat ekki beðið eftir að halda áfram á bílahátíðinni. Þegar hann lagði leið sína aftur á iðandi götur Akureyrar var andrúmsloftið enn og aftur iðandi af spenningi.

Kiddi bætist við bílalínuna sem undirbjó sig fyrir viðburði dagsins. Í dag var æsispennandi keppni, próf á hraða, snerpu og stefnu. Vél Kidda snérist af ákveðni þegar hann bjó sig undir áskorunina sem framundan var.

Kappakstursbrautin var framundan, hlykkjóttur vegur með litlum og stórum beygjum. Hinir bílarnir stilltu sér upp við hlið Kidda, vélar þeirra nötruðu af krafti. Sumir bílarnir lágu lágt niður við götuna.

Þegar keppnin hófst geystist Kiddi af stað, rafmótorinn fór á fulla ferð en var alveg hljóðlaus. Vindurinn þaut framhjá Kidda þegar hann ók í gegnum fyrstu beygjurnar og hélt jöfnum hraða.

Kiddi leit í kringum sig og sá hina bílana fyrir aftan sig. Sprettur, sportlegi bíllinn, þeysti áfram með ótrúlegri lipurð og skildi eftir sig rykský. Robbi, ryðgaði pallbíllinn, sýndi hæfni sína þegar hann ók í gegnum hindranir áreynslulaust.

En Kiddi hélt einbeitingu. Hann vissi að keppnin snerist ekki bara um hraða, þetta snerist líka um að vera með og hafa gaman. Hann reiknaði vandlega út hverja beygju og fann hið fullkomna jafnvægi milli hraða og stjórnunar.

Eftir því sem leið á keppnina jókst sjálfstraust Kidda. Hann tók fram úr nokkrum bílum. Fögnuður áhorfenda ýtti undir sjálfstraust hans og hvatti hann áfram til að gera sitt besta.

Á lokahringnum voru þeir Kiddi og Sprettur hnífjafnir. Áhorfendur fögnuðu mikið þegar bílarnir tveir börðust um forystuna.

Kiddi komst framúr og nálgaðist endamarkið hratt. Spennan náði hámarki þegar Kiddi stóð uppi sem sigurvegari og fór yfir marklínuna í fyrsta sæti. Gleðitilfinningin yfirgnæfði hann þegar áhorfendur fögnuðu honum með lófaklappi.

En þegar Kiddi stóð á pallinum og tók við bikarnum sínum áttaði hann sig á því að sigur í keppninni snerist ekki bara um verðlaunin. Þetta snerist um lærdóminn sem hann hafði öðlast á leiðinni – þrautseigju, sjálfstraust, að trúa á sjálfan sig og aldrei gefast upp.

Með þakklæti kvaddi Kiddi Robba, Sprett og Guðmund, vitandi að leiðsögn þeirra og viska hafði átt stóran þátt í velgengni hans. Saman fögnuðu þeir sigri hans og mynduðu tengsl sem myndu endast alla ævi.

Þegar sólin settist og málaði himininn með appelsínugulum og bleikum litum hugsaði Kiddi um ferð sína hingað á Bíladaga. Þetta hafði verið góð ferð og gefið honum mikið.

Lærdómur úr fortíðinni

Kiddi vaknaði á lokadegi bílahátíðarinnar. Minningarnar um æsispennandi kappaksturinn var enn í fersku minni.

Á akstri sínum tók Kiddi eftir svæði fullu af fornbílum. Klassísk hönnun þeirra og fágað ytra byrði báru með sér nostalgíu. Þetta var fjársjóður bílasögunnar, tækifæri fyrir Kidda til að læra af bílunum sem höfðu rutt brautina.

Kiddi nálgast hóp af fornbílum og hlustaði af athygli þegar þeir deildu sögum sínum. Hver bíll átti sína

einstöku sögu, kafla úr fortíðinni sem hafði mótað bílaheiminn.

Þarna var Bella, rauður fólksbíll, sem einu sinni hafði verið leigubíll og keyrt frægt fólk á glæsilega viðburði. Sögur hennar um glæsileika og glamúr heilluðu Kidda og gáfu honum innsýn í frægðarheiminn.

Við hlið Bellu stóð Villi, glæsilegur svartur fólksbíll sem hafði þjónað sem tákn um glæsileika og lúxus. Villi talaði um fágaða siði og siðareglur fortíðarinnar og minnti Kidda á mikilvægi þess að sýna auðmýkt og reisn.

Og svo var það Maggi, lítill blár pallbíll sem hafði gegnt mikilvægu hlutverki á erfiðum tímum þar sem hann flutti vörur til afskekktara landshluta. Sögur Magga af skemmtun og útsjónarsemi slógu í gegn hjá Kidda og kenndu honum gildi um sjálfbærni.

Kiddi drakk í sig sögur þeirra og gerði sér grein fyrir mikilvægi lærdómsins frá fortíðinni. Fornbíllarnir höfðu mátt þola áskoranir og erfiðleika en samt höfðu þeir sett mark sitt á bílaheiminn.

Þegar leið á daginn kvaddi Kiddi fornbíllana, þakklátur fyrir þá visku sem þeir höfðu miðlað. Frásagnir þeirra höfðu veitt honum innsýn í bílasöguna.

Fullur þakklætis, ók Kiddi til vina sinna Robba, Sprettis og Guðmundar. Þeir rifjuðu upp þau ófáu ævintýri sem þeir höfðu lent í.

Bílahátíðinni lauk með stórri bílasýningu.

Þegar Kiddi ók af stað heim á leið fann hann fyrir þakklæti og hlakkaði til að koma aftur að ári liðnu. Hátíðin hafði verið mjög skemmtileg, upplýsandi, og kennt honum mikilvægi hugrekkis og sjálfstrausts. Hann var ekki lengur bara rafmagnsbíll, hann var orðinn keppnisbíll.